

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. III. Pilatus Christum de varijs interrogat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Silere ad
convitia
est Chri-
stum ac-
cusatum
defen-
dere.

Pf. 38. 14

Prov. 18.

21.

I. Cor. 14

12.

I. Pet. 3. 9

Pf. 140. 3.

Pfal. 34.

28.

Pf. 88. 2.

losa, & sermonibus odij circumdederunt me. Inimici mei dixerunt mala mihi. En hominem undiq; dilaceratum maledictis, convitiis, contumeliis. Sed quid respondit ad tot convitia? quid opposuit pro sui defensione; quibus verbis causam suam defendit? Audite. *Ego autem tanquam surdus non audiebam, & sicut mutus non aperiens os suum. Et factus sum sicut homo non audiens, & non habens in ore suo redargutionem.* En oratorem, en Christi patronum. Nullius eget eloquentia pro sui defensione, Innocentia, Christi causa defenditur silentio, non eloquio. Qui audit maledicta mutus, non redarguens, non obloquens, ille est eloquens. Hoc est pro Christo disertissimè perorare; dum impeteris convitiis, propter Christum silere. Hoc silentium majori excipitur plausu à toto cœli amphitheatro, quam olim omnes vel declamationes Quintiliani in foro, vel orationes Tullii in rostris, vel Argumenta Aristotelis in Lyceo. Hoc silentium attentam reddit universam cœlestem curiam. *Mors & vita in manibus linguæ,* ait Sapiens: *Si maledicimur, & benedicimus; si blasphemamur, & obsecramus; lingua nobis est vita. Si reddamus malum pro malo, maledictum pro maledicto, lingua nobis est mors.* Ut hæc lingua mihi sit vita, *pone, Domine. custodiam ori meo, ut non delinquam in lingua mea.* Ostendam mundo, me non diligere te verbo, neq; linguâ, silendo ad opprobria, non loquendo nisi Dei magnalia *Hic in exilio lingua mea meditabitur justitiam tuam, tota die laudem tuam, postea, uti spero, in Patria, Misericordias tuas in æternum cantabo.*

§. III.

Pilatus Christum de varijs interrogat.

Pilatus, auditis tot cōtra Christum criminatio-
nibus, ac deinde Judæorum vociferantiū tu-
multibus,

multibus, placuit clam cum ipso reo, abscondito oculis eius Deo, tuis conferre. Illum ergo solum sine arbitris ad se intrò accersivit, binisq; de rebus summi momenti sciscitatus est. Primum: *Tu es Rex Iudæorum? Respondit Jesus: A temetipso hoc dicis? an alij dixerunt tibi de me? Respondit Pilatus: Nunquid ego Iudæus sum? Gens tua, & Pontifices tradiderunt te mihi, Quid fecisti? Respondit Jesus: Regnum meum non est de hoc mundo.*

10. 18. 39

Væ ergo mundo, si tu non es Rex mundi. Væ regi isti regno, cujus non idem est rex, qui est Rex regum, id est, JESUS. Valeat mundus, si regnum Christi non est de hoc mundo. Quid mirum si regnum eius non sit de hoc mundo? quia cum in mundum venit, *mundus eum non cognovit.* Regnum de hoc mundo, si spectes locum, non est nisi punctum. Quid angustius? si spectes tempus, non est nisi momentum. Quid contractius? At Regnum Christi, est *Regnum omnium seculorum.* Hoc ergo Christi responsum fuit Veritatis pronuntiatum: *Regnum meum non est de hoc mundo.* Alterum quod à Christo quæsitum fuit Pilatus, fuit illud, *Quid fecisti?* O Pilate! magni, imò maximi ponderis est ista tua interrogatio, quam duabus oculis perstrinxisti, dicens: *Quid fecisti?* Posses tibi brevissimo verborum compendio exponere quid Jesus fecerit, dicendo: *Omnia per ipsum facta sunt.* Sed malo singularia quædam adferre, ut singularem eius in nos percipias amorem. Tu petis à Jesu: *Quid fecisti?* Ipse tibi id nunquam exponet, vetat hoc eius modestia; ego illius agam interpretem: hic enim tempus est loquendi. Audi igitur quid fecerit. *In principio creavit cælum & terram. Formavit hominem de limo terra, & inspiravit in eum spiraculum vitæ. Omnia quacunque voluit, fecit in cælo & in terra.*

regnum
Christi
est æter-
num,
mundi
momē-
taneum,
Ioan. 1.

Ps. 114. 13

Ioan. 1. 3.

Gen. 1. 1.

Gen. 2. 6.

Ps. 13. 46

Ioan. 21.

24.

Ratio
factorū
redden-
da in ju-
dicio
terribi-
lis.

Matt. 5.

Matt. 5.

Luc. 6. 24

1. Pet. 2.

22.

Isa. 7. 15.

Evolve librum Genesis & illic abundè intelliges mirabilia quæ fecit. Denique sunt tam multa quæ fecit JESUS, ut si scribantur per singula, nec ipsam arbitror mundum capere posse eos, qui scribendi sunt, libros. Tu quidem Pilate petis à Christo, tanquam Judex à reo, *Quid fecisti?* Sed erit aliquando tempus, quando ipse sedebit à dextris virtutis Dei, & à te reo gehennæ ignis, petet: Pilate, quid fecisti? Tūc non dices: *Innocens ego sum à sanguine iusti hujus;* sed dices cum Juda: *Peccavi, tradens sanguinem iustum.* Sed quid ego hic Pilatum adduco in exemplum, cum & mihi ejusdem sceleris reo aliquando dicitur: *Quid fecisti?* Nullum est fulmen quod ita perstringat oculos, nulla vox tam terribilis, quæ ita percellat mentes; nullum tonitru, quod ita feriat aures, ac verba illa, & animum percellant, ac corpus concutiant, à Judice prolata coram suo tribunali: *Quid fecisti?* Quisq; hic obiter singula totius ante actæ vitæ scelera percurrat, & inveniet se fecisse ferè ea omnia, quæ Deus eum facere prohibuit. Christus præcipit: *Diligite inimicos vestros;* Ego odio habeo inimicum. Clamat Christus: *Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cælorum.* Tonat, fulminat contra divites: *Vae vobis divitibus, quia habetis hic consolationem vestram.* Paupertatem à Christo commendatam detestor, divitias à Christo damnatas consector. Quod Christus prohibet fieri, facis, & judicas faciendum, & approbas factum. Peccatoris, non ut ejus, qui peccatum non fecit, scit reprobare malum, & eligere bonum, sed hæc una est scientia, reprobare optima, eligere pessima. Nihil utilius animæ, humilitate; nihil inutilius superbiâ: illam reprobat, hanc eligit. Quid hoc est, quam Christum arguere, vel ignorantia, qui nescivit quid esset eligendum.

dum; vel impudentiæ, qui cum sciret quid esset eligendum, non rectè elegit, vel reprobavit; Hæc peccatoris est in mente cæcitas: sed non minor est ejus in voluntate perversitas. Quid amas peccator? Quid quid non est Deus? Amas Patrem, quia te genuit: Magistrum, quia te docuit, Medicum, quia morbum repulit: Chirurghum, quia vulnus obduxit: amas equum, quia tibi commodus, canem, quia fidelis: quodvis jumentum, quia utile: amas vestes tuas, quia te operiunt: ignem, quia calefacit: solem, quia illuminat; panem, quia nutrit: & solum ab amore tuo excipis Jesum? Non amas Jesum, amorem Patris? Quidquid est amabile, per amantissimum Jesum est amabile. Si ab illo petas quod Pilatus: *Quid fecisti?* Audies respondentem: *Quid est quod debui ultra facere vineæ meæ, & non feci?* Si ergo non debuit, nec potuit ultra facere, illene solus, cui soli omnia debes, corde tuo excludetur? Jesum non amas præ omnibus, qui tibi est omnia? Cur non amas præ omnibus, qui non tantum propter te fecit omnia, sed est tibi omnia? Crimen est inimicos non dilexisse: quale crimen erit Christum amicorum maximum non dilexisse? quanti odio habuisse? quid dicam injuria affecisse? Diligit Ethnicus diligentem se, & non diliget Catholicus morientem pro se? Amat Gentilis benefactorem, & non amabit Christianus Redemptorem? Interim mi Jesu, cum fieri nequeat ut tantum amem te, quantum mereris amari à me, gaudeo Bonitatem tuam esse tantam, ut non possit satis pro merito diligi. Gaudeo, quod tu solus sis, qui te possis satis, ut mereris, amare. Saltem hoc per illum, qui pro me mortuus es, amorem tibi supplico, ut cum non possim tantum te

Amam^{us}
omnia
præter
Christū.

Isa. 5. 4.

Lib. de
Vir.

te amare, quantum debeam, tantum amem quantum valeam.

§. IV.

Proponuntur populo Christus & Barrabas.

Quid, & quantum possit contra Innocentiam Invidia, fulta timidi Judicis nequitia, hodie patebit Judæorum, Barrabam præ Christo eligentium, malevolentia, Pilatus, homo quidem malus sed non omnino pessimus, Judex timidior quam æquior, satagebat Christum, quem sciebat per invidiam traditum, donare libertate; sic tamen ut ipse non excideret sua dignitate. Itaque quod unum videbat præsidium sibi relictum ad Christum liberandum, eo uti placuit: illud autem erat solennis apud Judæos consuetudo, die Paschatis, dimittendi unum vinctum. Sic enim Matthæus: *Per diem autem solennem consueverat Præses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent. Habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barrabas. Congregatis ergo illis dixit Pilatus: Quem vultis dimittam vobis: Barrabam, an IESUM?*

Cap. 27.
16.

barrabæ
effigies
graphice
expressa.

Quæso vos qui hæc auditis, suspendite tantisper vestra iudicia, nolite adhuc dare suffragia, retinete paululum calculos vestros, seu ille sit ater, seu candidus, donec utriusque, qui hic omnibus proponitur, conditionem probe omnes intelligatis, ut hac intellecta, tum demum possitis prudenter reprobare malum, & eligere bonum. Præcedet ordine, quem Pilatus præposuit nomine Barrabas Barabbæ lineamenta atris coloribus adumbrarunt, & graphice expresserunt Evangelistæ. Hic, teste Marco, in seditione fecerat homicidium; teste Joanne erat latro; teste Matthæo, erat insignis latro. Erat ergo Barabbas homo insigniter barba